

at hans Argumenter imod det snarere være til dets Gavn end til dets Skade. Det forekommer mig; at det snarere talte til Forbed; end til Skade for Forslaget, naar han ikke havde Andet at indvende imod det end det, han anførte om den sidste Paragraph, hvorved han rigtig nok til stort Uheld glemte det sidste Punktum; og alene holdt sig til det første. Havde han læst det sidste Punktum, vilde han have set, at det deri udtrykkelig fastsættes, at Pensionen skal fordeles paa Menighedens Medlemmer af Folketirken, og det tror jeg ikke kan misforstås. — Dervedfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) skal jeg bemærke, at jeg ikke tror; at det er rigtigt at fritage dem, som ikke have stemt for Præstens Afskedigelse, for i det første Aar; at bidrage til Pensionen. Det vilde ikke være i Konsekvens med den Maade, hvorpaa Præsten skal lønnes, thi hele Menigheden skal jo bidrage til at lønne ham, selv om de ikke høre til samme Trosbetsjendelse som Menigheden i Almindelighed. Ved dette Forslag indskrænker man sig derimod; til Menighedsmedlemmer af Folketirken, og jeg tror ikke, det er ubilligt, at Pensionen falder dem Alle til Byrde. Skulde vi fritage dem, som ikke vilde afgive deres Stemme for en saadan Pengeafgift; vilde Folgen maasse let blive, at flere holdt sig tilbage af Eunkenhed, men Eunkenhed i Menigheden skulle vi jo dog ikke bidrage til. — Eigeoverfor den ærede Ordfører skal jeg bemærke, at det er ganske rigtigt, at der ikke er opstillet Forslag til Forandring i Lovens Titel for det Tilfælde, at vort Forslag vedtages, men hvis det faar Flertal for sig ved denne Behandling; skulle vi sørge for til 3die Behandling at faa stillet et Forslag til Forandring af Lovens Titel.

**Berg:** Jeg betragter den Sag, som vi her behandle, som en af de vigtigste, der kunne komme frem i den danske Rigsdag. Jeg tror, at hvis det Arbejde, som Udvalget har leveret os, kunde finde Sanktion af de andre Faktorer af Lovgivningsmagten, vilde derved udrettes uendelig Meget til Betskyrselse af kirkelig Frihed og til Bættelse af det religiøse Liv omkring i Folket. Jeg har bedet

om Ordet for at udtale min Tak til det ærede Flertal af Udvalget for det Arbejde, det har leveret os, og for ved Siden deraf at udtale min Forundring over den Maade, hvorpaa enkelte Medlemmer have udtalt sig idag; navnlig ogsaa med Hensyn til Forslaget under Nr. 17. Hvad dette Forslag angaar; da anser jeg det vel for at være i god Overensstemmelse med; hvad Flertallet har foreslaaet; men jeg anser det ingenlunde for at være en nødvendig Følge af; at Menighederne skulle have Indflydelse paa Valget af deres Præst. Jeg finder; at dette Forslag er i god Konsekvens med Tankgangen i Lovforslaget, der jo er den, at Menigheden i væsentlig Grad skal have det i sin Magt at bestemme, hvem der skal forkynde Guds Ord for den, og dermed staa det jo i god Overensstemmelse, at Menigheden, naar det skulde hændes, at den havde taget fejl af den Valgte, eller Denne har forandret sig saameget, at han istedetfor det, han skulde være, er bleven Menigheden til Forargelse, da kan blive fri for ham; selv om det ikke kan naas ad sædvanlig Bet; og det kan jo dog stundom være Tilfældet, at Menigheder kunne have Banffelighed ved at blive af med deres Præst ad sædvanlig Bet, selv om det have flere gode Grunde til at ønske det. Magtet jeg saaledes nok kan sige, at Forslaget er i Konsekvens med Lovforslagets Hovedtanke, og derfor kunde ønske at stemme for det; er jeg dog paa den anden Side bleven noget betænkelig derved efter den Maade, hvorpaa det er blevet anbefalet, navnlig af det ærede Medlem for Holstebro (Madsen). Det ærede Medlem endte til min store Forundring med at erklære, at hvis han ikke fik det Forslag vedtaget; vilde han stemme imod hele Loven. Det tror jeg dog er; at tillægge det Forslag en langt større Betydning, end det virkelig har, og at sætte den Indflydelse, som Udvalgets Flertal vil unde Menighederne paa Valget af deres Præst, altsor lavt, skjøndt dette Punkt dog aabenbart er Hovedsagen. Det vil i de allerfleste Tilfælde blive saa, at Menigheden derigjennem vil faa en Præst, som den langt bedre end under de nuværende Forhold kan samarbejde med, og som kan virke til Betskyrselse for den, og den Betydning, dette kan